

κρατηθεὶς ὡδηγήθη εἰς Πάπαν Γρηγόριον ΙΓ', πρὸ πολλοῦ αἰτήσαντες τὴν σύλληψήν του. Ἀχθεὶς εἰς Ῥώμην παρεδόθη εἰς τὸ ιεροδικεῖον, διπέρη κατεδίκασεν αὐτὸν ἵνα καῆ ζῶν. Ὁ Παλαιολόγος ὡδηγήθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης τὴν 22 Μαρτίου 1585. Ὁ δὲ Κιάππης⁽¹⁾ ἀναφέρει, διτὶ εἰς τὴν θέαν τῆς παρεσκευασμένης πυρᾶς ὁ Ἰάκωβος ἐκτίρυξεν μετάνοιαν διὰ τὰ ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς διδασκαλίας του προξενηθέντα κακά, ζητήσας καὶ προθεσμίαν εἰς σκέψιν· καὶ διτὶ οἱ ιεροδικασταὶ βεβαιωθέντες περὶ τῆς εἰλικρινείας τὸν ἐπανέφερον εἰς τὴν φυλακὴν, ἔνθα συνέγραψεν ἔργα τινα ἀποπνέοντα εὐλάβειαν ἵκανὴν καὶ σοφίαν ἵσην. Ἄλλ' οἱ λογοι τοῦ Κιάππη μὴ ὑποστηριζόμενοι καὶ ὑπὸ ἄλλων θεωροῦνται αὐτόχθημα μῦθος⁽²⁾.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν συγγραμμάτων τοῦ Παλαιολόγου εἶναι—*De magistratu politico*, τυπωθὲν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ Σίμωνος Βουδνάιου ἐν Λόσκῃ τῆς Αιθουανίας 1573. Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὁ Ἰάκωβος ἴσχυρίζεται, διτὶ ὁ Χριστὸς δὲν κατήργησε τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, καὶ ἐπομένως ἐπιτρέπεται εἰς πάντα χριστιανὸν ἡ ἐκπλήρωσις πολιτικοῦ ὑπουργήματος. Ὁ Γρηγόριος Παύλης ἀπήντησεν ἐν ὀνόματι τῆς συνόδου τῆς Ῥακοβίας, καὶ ὁ Παλαιολόγος ἀνταπήντησεν ἐμμένων εἰς τὰς ἰδέας του. Τὴν ἀνταπάντησιν ταύτην ἀνέτρεψεν ὁ Σοκίνος ἐν ὀνόματι τῆς συνόδου, γράψας—*Responsionem ad Iacobi Palaeologi librum*. Ὁ Παλαιολόγος ἔγραψεν ἀναιρετικὴν τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Σοκίνου—*Defensionem veræ sententiæ de magistratu politico*. *Locri*, 1580⁽³⁾.

Στέφανος Λουζινιάνος.

Ἐγεννήθη ἐν Λευκοσίᾳ Κύπρου τῷ 1537. Νέος εἰςελθὼν εἰς τὸ τάγμα τοῦ Ἀγίου Δομινίκου μετήλλαξε τὸ βαπτιστικόν του ὄνομα Ἰάκωβος εἰς Στέφανο. Ἐσπούδασεν ἐν τῇ πατρίδι του ὑπὸ Ἰουλιανὸν τινα Ἀρμένιον ἐπίσκοπον, καὶ μόλις τριακονταέτης ἐξελέχθη βικάριος τῆς ἐν Κύπρῳ Δυτικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς νήσου μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ διέτρεξε πολλοὺς τόπους ἐξαιτούμενος λύτρα εἰς ἔξαγορὰν τῶν αἰχμαλωτισθέντων συγγενῶν του. Εἰς Ῥώμην οἰκειωθεὶς τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας ἐστάλη εἰς Παρισίους (1577) ἔνθα ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς διδασκαλίας. Ἐπενελθὼν εἰς Ῥώμην, ἀπεβίωσε τῷ 1590⁽⁴⁾.

(1) Compendio della vita di papa Gregorio.

(2) Ἐπίσης ἀπορίαι πετέος καθίστανται καὶ οἱ λόγοι τοῦ Τιχεόμου, ἢ Ραύνωδου, διτὶ δηθεὶν ὁ Παλαιολόγος νέος εἶγεν ἐνθυμῆτὴ τὸ μοναχικὸν τριβώνιον τῶν Δομινικανῶν.

(3) Weiss, Biog. Univ. tom. XII.—Βλ. εποῦ, Χακὴ B. 73.—Biogr. Nouv. 39.

(4) Ὁ Φοντάνας (Theatr. Dominic), λέγει, διτὶ ἐπὶ Σίξτου Ε' (1583—90) ἐπειδηρότερη ἐπίτκοπος Λεμῆσσοῦ.